

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Artner Ügyvédi Iroda (9600 Sárvár, Várkerület utca 26., ügyintéző: dr. Artner Péter ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és **VIII. rendű alperes neve** (ugyanottani lakos) VIII. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2008. február 11. napján kelt 15.P.20.972/2006/59. számú ítélete ellen a felperes által 60. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 105.000 (egyszázötezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította az I. és a VIII. rendű alperesek között létrejött házassági vagyoni szerződés semmisségének, valamint fedezetelvonó jellegének megállapítása iránt előterjesztett keresetet. Korábban a 36. sorszám alatt meghozott végzésével pedig követelés behajtása és más szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti részében a pert a II-VII. rendű alperesekkel szemben megszüntette.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. és VIII. rendű alperesek 1995. április 8. napján kötöttek házasságot. Az 1995. július 18-án tartott árverésen az I. rendű alperes megszerezte a d-i 0000. helyrajzi szám alatt nyilvántartott P. tér 1. szám alatti ingatlan 2/8 tulajdoni illetőségét. A 2000. október 18-án kelt, de 2001. február 12-én létrejött szerződéssel a VIII. rendű alperes megvásárolta az ingatlan további 6/8 tulajdoni illetőségét. 2000. szeptember 21-én ügyvéd által ellenjegyzett

házasági vagyoni szerződést kötöttek az I. és VIII. rendű alperesek arról, hogy ez az ingatlan teljes egészében a VIII. rendű alperes különvagyona, mert annak megszerzéséhez mind a 2/8, mind pedig a 6/8 tulajdoni hányad tekintetében az ő különvagyona került felhasználásra. A szerződésben rögzítették azt is, hogy a szerződés hatálya egyéb vagyontárgyakra nem terjed ki. A szerződés alapján az ingatlan-nyilvántartásban változás nem történt.

2004. augusztus 27-én - ugyancsak ügyvéd által ellenjegyzett - újabb házasági vagyoni szerződés jött létre ezen alperesek között, amely szerződéssel a 2000. szeptember 21-én kötött szerződést megerősítették, s rendelkeztek arról is, hogy a VIII. rendű alperes tulajdonjoga a 2/8 tulajdoni hányad tekintetében is az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerüljön. A tulajdonjog változás átvezetése meg is történt.

A felperes keresete alapján a Vas Megyei Bíróság G.40.045/2004/9. számú ítéletében kötelezte az X és Y Bt. I. rendű alperest 7.547.098 forint és kamatai megfizetésére. A követelés behajthatatlansága esetére a Bt-vel egyetemlegesen kötelezte III. rendű alperes II. rendű és I. rendű alperes IV. rendű (jelen per I. rendű alperese) alpereseket a tartozás megfizetésére. A felperes fellebbezése folytán eljáró Győri Ítéltábla Gf.II.20.231/2005/4. számú ítéletével az elsőfokú ítélet részben megváltoztatta és az X és Y Bt-vel szembeni végrehajtás eredménytelensége esetén egyetemlegesen kötelezte II. rendű és VIII. rendű (a jelen per VIII. rendű alperese) alpereseket arra, hogy az elsőfokú ítéletben írt marasztalási összeget III. rendű és I. rendű alperesekkel egyetemlegesen fizessék meg azzal, hogy VIII. rendű alperes a tartozásért a házastársi közös vagyontól reá eső rész erejéig felel.

A felperes jelen perbeli módosított keresetében elsődlegesen az I. és a VIII. rendű alperesek között 2000. szeptember 21-én és 2004. augusztus 27-én létrejött házasági vagyoni szerződés semmisségének megállapítását kérte, mert álláspontja szerint a házasági vagyoni szerződések a 105/1952. (XII.28.) MT. rendelet 7. és 9.§-ába ütköznek, mivel a házastársi közös vagyont megosztását nem a megyei bíróság mondta ki. Másodlagosan hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes és a VIII. rendű alperes között létrejött szerződés a Ptk.203.§-a szerinti fedezetelvonó szerződés, ezért annak megállapítását kérte, hogy a Vas Megyei Bíróság, illetőleg a Győri Ítéltábla ítéletében foglalt követelés behajthatatlansága esetén a VIII. rendű alperes tűrni tartozik a D, P. u.1. szám alatti ingatlan 2/8 részéből a felperes követelésének kielégítését. Harmadlagosan arra is hivatkozott, hogy a VIII. rendű alperes különvagyont képező ingatlan forgalmi értéknövekedésének fele összege az I. rendű alperest illeti, mert a különvagyoni ingatlan forgalmi értéknövekedése a közös vagyontba tartozik.

Az I. és VIII. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték, arra hivatkozással, hogy a házasági vagyoni szerződés a jogszabály által megkívánt alakban jött létre, s 2000. szeptember 21-én, a házasági vagyoni szerződés létrejöttékor, a felperesnek még nem volt követelése velük szemben, továbbá állították, hogy az

ingatlan megvásárlása teljes egészében a VIII. rendű alperes különvagyonából történt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a házassági vagyoni szerződés megkötése, illetőleg annak megerősítése a törvényben előírt alaki feltételeknek megfelel, az jogszabályba nem ütközik.

Megállapította, hogy 2000. szeptember 21-én, a házassági vagyoni szerződés létrejöttkor, a felperesnek követelése még nem volt, s kellően bizonyítottnak találta, hogy az ingatlan megvásárlására kizárólag a VIII. rendű alperes különvagyonából került sor. Alaptalannak találta a harmadlagos kereseti kérelmet is, mert a forgalmi értéknövekedés nem minősül a különvagyon hasznának, ezért az nem tartozik a közös vagyonba.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében, a felperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mert álláspontja szerint az megalapozatlan. Másodlagosan az ítélet részbeni megváltoztatásával az elsődleges kereseti kérelem teljesítését és a házassági vagyoni szerződés semmisségének a megállapítását kérte. Ennek hiányában a szerződések hatálytalanságának megállapítását kérte, azok fedezetelvonó jellege miatt. Arra az esetre, ha ez a fellebbezési kérelme sem lenne teljesíthető, annak megállapítását kérte, hogy a D. P. tér 1. szám alatti ingatlanon az alperesek által közösen végzett értéknövelő beruházások forgalmi értékének az ingatlan beruházások nélküli forgalmi értékéhez viszonyított arányában az alperesek közös tulajdont szereztek az ingatlanra. Erre vonatkozóan szakértői bizonyítás elrendelését kérte.

Az I. és VIII. rendű alperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges terjedelemben lefolytatott bizonyítási eljárás során megismert bizonyítékok indokolt és okszerű értékelése alapján helyesen állapította meg. Az ítélet az irányadó és helyesen felhívott jogszabályokkal összhangban állónak, téves jogalkalmazástól mentesnek találta az elsőfokú bíróság érdemi döntését és az ítélet indokolásában kifejtettekkel is maradéktalanul egyetértett. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján - a Pp.254.§-ának (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A fellebbezésben írtakra vonatkozóan az ítélet az arra utal, hogy a felperes tévesen hivatkozik az 1952. évi 23. tvr. 50.§-ára, valamint a 105/1952. (XII.28.) MT. rendelet szabályaira. A hivatkozott jogszabályhelyek ugyanis a házastársi vagyoni közösség megszüntetésére vonatkozó szabályokat tartalmazzák, a jelen esetben pedig nem erről van szó. Az alperesek között ugyanis nem házastársi vagyoni közösség megszüntetésére vonatkozó megállapodás jött létre, hanem az

elsőfokú ítéletben helyesen írtak szerint a Csjt.27.§-ának (2) bekezdésében szabályozott házassági vagyoni szerződés. E szerződés alaki feltételeit pedig a Csjt.27.§-ának (3) bekezdése tartalmazza, amely feltételeknek az alperesek között létrejött szerződések megfelelnek, ezért azok jogszabályba ütközése nem állapítható meg.

Az alperesek először 2000. szeptember 21-én kötöttek ún. deklaratív vagyoni szerződést, amelyben csupán megállapították azt, hogy az ingatlan a VIII. rendű alperes különvagyonába tartozik. A szerződéskötés idején a felperesnek semmiféle követelése az alperesekkel szemben nem állt fenn, így szóba sem kerülhet annak fedezetelvonó jellege.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban harmadlagos keresetében annak megállapítását kérte, hogy a VIII. rendű alperes különvagyonát képező ingatlan „forgalmi értéknövekedésének fele összege” az I. rendű alperest illeti. Ehhez a kereseti kérelemhez képest új, az elsőfokú eljárásban nem érvényesített keresetnek minősül a fellebbezésben „negyedlegesként” előterjesztett az a kérelem, amely annak megállapítására irányul, hogy az ingatlanban az I. és VIII. rendű alperesek által végzett beruházásokra eső forgalmi értéknövekmény arányában közöttük közös vagyoni szerzés történt, amelynek mértékét is kérte megállapítani. Közös végzett beruházásokkal kapcsolatos kereseti kérelmet az elsőfokú eljárásban a felperes nem terjesztett elő és erre a Pp.247.§-ának (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban már nincs is lehetőség. Erről az új kereseti kérelemről a másodfokú bíróság érdemben nem dönthetett, amelyből következően az e körben indítványozott szakértői bizonyítás elrendelése sem volt lehetséges.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért másodfokú költségének megtérítésére nem tarthat igényt, az alpereseknek költsége nem merült fel, ezért az ítéletablának e kérdésben határoznia nem kellett.

A felperes illeték-feljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért a sikertelen fellebbezésével felmerült fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

P é c s , 2008. szeptember 11.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró